

60, и единъ-пять даже 100 мъжіе и жены съ дѣца-та имъ—въ единъ день бѣхъ по различни начини измъчены. *Евсевій* въ Египетъ видѣ въ единъ день толкози измъчены, щото мъчителитѣ бѣхъ ся уморили и орждія-та имъ бѣхъ станжли тѣпи. Нъ христіянитѣ страдаяхъ съ постоянство и съ тѣрпеніе — най-голѣмо. Мнозина даже съ ликованіе до послѣднихъ-тѣ минутѣ на живота си пѣяхъ благодарителны и хвалебны пѣсни. Но тукъ трѣбува да ся каже че, и мнозина отъ христіянитѣ въ суетно-то си самоупованіе тичяхъ на мъжитѣ, и мнозина намѣрихъ по-лесно да умрѣтъ за Евангеліе-то отъ колко-то да живѣють спорѣдъ него.

Симеонъ, епископъ на Іерусалимскѣ-тѣ цѣрквѣ бѣше 120 години на възрастъ кога-то быде заведенъ прѣдъ Римскый-тѣ намѣстникъ. Той прѣзъ нѣколко дны биде битъ нъ постоянствува до толкова щото неговитѣ гонители сами ся очюдвахъ; и слѣдъ като не рече, да отстѣпи отъ Христа быде (въ 107 год.) прикованъ на кръсть. Тогава *Инатій* Антіохійскый епископъ быде по заповѣдъ-тѣ на царь-*Траяна* заведенъ въ Римъ, за да засвидѣтелствува съ смѣрть-тѣ вѣра-та си въ распятый-тѣ Христосъ. Въ едно писмо кое-то онъ написа къмто цѣрквѣ-тѣ въ Римъ, онъ казува между другы: «На цѣлый-тѣ пѣть отъ Сиріѣ до Римъ азъ ся борихъ съ дивы звѣрове, привързанъ къмто десеть войскары кои-то, колко-то повече правѣ добро на тѣхъ, толкова по-яро-